

ÁLLHATATOSSÁG ÉS BÖLCSESSÉG

Bor Ferenc

Ságvár, 2012. 11. 12.

Dicsériünk és magasztalunk, drága mennyei Atyám. Köszönjük a Te végtelen szeretetedet, könyörületességedet és irgalmadat, amivel körülveszel bennünket. Hálát adunk Uram minden jelenlévő életért. Megáldjuk a családokat, az otthonokat, a gyülekezet minden tagját, s azokat is, akik távol vannak, a Jézus Krisztus szent nevében.

Hittel megvalljuk Uram, hogy ebben a közösségben a gyógyultak, a bővülködők vannak, az örömben lévőek vannak, a Jézus Krisztus szent nevében. Mert mi az Ige tükrében, a hit szemével tekintünk rátok. Úgy, ahogy a mennyei Atyánk is a Szent Véren keresztül néz bennünket. Köszönjük Uram az Igédet, ami által növekedhetünk, és másodsorban köszönjük az Igédet, ami által kiigazíthatjuk magunkat, ha szükséges. Mert az Ige a tükör a számunkra. Megmutatja, hogy helyes úton járunk-e, vagy kilógunk a sorból.

Hálát adunk Uram a mai napért, köszönjük, hogy együtt lehetünk, köszönjük Uram, hogy biztosítod a helyet a számunkra folyamatosan, a Jézus Krisztus szent nevében. Hálát adunk, hogy kedvessé tettünk az emberek előtt, és köszönjük Uram a nyitott szíveket, a halló füleket, a látó szemeket, s a szellemi éhséget és szomjúságot árasztjuk ki. Köszönjük Uram, hogy a hallgatóság meghallja, befogadja, megéri és megcselekszi a hallottakat és növekszik az Ige által a Jézus Krisztus Szent nevében. Köszönjük a növekedő kegyelmet felettünk, és minden dicsőséget Uram neked adunk, mennyen és földön, az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen!

Köszönts a szomszédodat és bátorítsd, buzdítsd, hogy: üdvözöllek a gazdagság lelőhelyén. Szeretettel köszöntünk és ölelünk benneteket.

A lehetőség itt van, hogy már karácsonyi ajándékban gondolkodjatok, mert akár könyvet is lehet ajándékozni. Az én értékrendem szerint az van előtérben, ami az üdvösséget munkálja. Persze hogy jó az ajándék, megtisztelni vele Isten szolgálóját, de a hasznosságát érdemes nézni. Sáfárságra kaptunk elhívást. Ezt mondja az Ige.

Ez egy kis sugallat szeretne lenni az Úr részéről, hogyha ajándékoztok a családban, akkor vegyétek figyelembe, hogy az *hasznos* legyen. A hasznosság és a fontosság munkálja az üdvösséget. Isten szíve szerint való ez a gondolkodást. Dicsérjük az Urat.

A 8. része következik a sorozatunknak. Mai tanítás címe: **Állhatatosság és bölcsesség.** A 112. Zsoltárban kezdjük az igeolvasást. És a Zsoltárokon keresztül betekintünk a *bővülködő ember szívébe*. Tehát állhatatosság és bölcsesség.

Zsoltár 112,1.

Áldott ember az, aki féli az Urat, és az Ő parancsolataiban igen gyönyörködik.

Tudjátok, hogy mi munkálja a mi *javunkat*? A szövetségnek az *ismerete* és az ebben *megerősített szív*. Ami olyan erős, mint egy százéves tölgyfa, amit a vihar se tud megmozgatni. Tehát olyan szilárdan áll a talajban.

Ki az *áldott*? Az, aki féli az Urat. Magyarul, aki nagyon-nagyon *mélyen tiszteli* Istent. És *gyönyörködik* abban a szövetségben, amit Isten megkötött az emberrel.

Zsoltárok 112,2-3.

Hatalmas lesz annak magva a földön; az igazak nemzedéke megáldatik.

Gazdagság és bőség lesz annak házában, s megigazultsága mindvégig megmarad.

Senkinek nincs joga elvenni azt, amit te *Istentől kaptál*. Ezért *kapaszkodj* mindazokba, amit Istentől kaptál. Ő *adta* neked az Igét, és *szilárdan* állhatsz az Igén. Ez a szilárdság jelenti azt, hogy állhatatos, ennek a szinonimái: kitartó, következetes, hajthatatlan, tántoríthatatlan, és rendületlen. Azaz az *Igétől nem fog* és nem hajlandó eltántorodni, *elhajlani*.

Zsoltárok 112,4-9.

Az igazakra világosság fénylik a sötétben: attól, aki irgalmas, kegyelmes és igaz.

Jó annak az embernek, aki könyörül és kölcsön ad; dolgait pedig igazán végezi.

Mivelhogy soha sem ingadoz: örök emlékezetben lesz az igaz.

Semmi rossz hírtől nem fél; szíve erős, az Úrban bizakodó.

Rendületlen az ő szíve; nem fél, míglen ellenségeire lenéz.

Osztoget, adakozik a szegényeknek; megigazultsága megmarad mindvégig; az ő szarva felemeltetik dicsőséggel. Ámen!

Isten *hitelesítette* a szövetséget. Újszövetségen a *pecsét* nem más, mint az Úr Jézus drága vére. És ez az ember, akiről olvasunk a Zsoltároknak, a *szövetségre építette* a szívét. Ezen *szilárdan áll*. Nem ijeszthetik meg a rémhírek, mármint amit hall és olvas a médiában. És a sátán nem tudja sarokba szorítani, mert teljes mértékben az *Úrban bíz*ik.

A szövetség révén *mindent megkap*, mert Isten és te *szövetségesek* vagytok. És a szövetségnek az a lényege, hogy az egyik *kisegíti* a másikat a szükség idején. Hogyha ismered Isten *akarata*t, akkor ennek meg is lesznek az *eredményei*. Isten akarata többek között az üdvösségen túlmenően a bőség és a gyógyulás.

Az Úr Jézus *kifizette* a megváltásunk árát a sebek által. Az *életét* áldozta fel és nekünk *adta* a rendíthetetlen Igét. És hogyha ezt mi *beépítjük* a szívünkbe, akkor a *hit ereje felkél* bennünk. A *hittel* mindent el tudunk végezni. Isten kizárólag a *hitre tud reagálni*, semmi másra. És ez egyformán igaz akár a gyógyulásra, akár a gyarapodásra, a bővülködésre.

Az előbb említett rendíthetetlen szó azt is jelenti, hogy *rezzenéstelen*. Bármilyen rossz hírt hall egy Igében megszilárdított és Igében meggyökerezett hívő, *rezzenéstelen arccal* hallgatja meg a rossz hírt, mert tudja, hogy az *őt nem érintheti*.

Úgy nyerhetünk, úgy érhetjük el a *rendíthetetlen*, azaz a szilárd szívét, hogyha az Igével *táplálkozunk*, az Igén *elmélkedünk*, és az Úrban *bízunk*. Az Igének igenis bele kell *gyökereznie* a szívünkbe. És ehhez sokszor meg kell hallgatni, sokszor el kell olvasni egy tanítást, egy-egy Igét.

Példabeszédek 3,13-14.

Boldog ember, aki megnyerte a bölcsességet, és az ember, aki megértést szerez.

Mert jobb ennek megszerzése az ezüstnek megszerzésénél, és a kiásott aragnál ennek jövedelme. Ámen!

Hogyha az Igén *elmélkedünk*, akkor abból kijelentést veszünk. S mindenki számára fontos a *kijelentés*, mert általa ismerjük meg, hogy Isten *mit mond* az anyagiakról. Jól figyeltétek a felolvasott Igét?

Minek magasabb az árfolyama? Hozza az aranyat és az ezüstöt és a másik oldalon pedig a bölcsességet és a megértést. Azt mondja az Ige, hogy sokkal *magasabb ára* van a *bölcsességnek* és a *megértésnek*, mint az aragnak és az ezüstnek!

Salamonról tudjuk, hogy egy bölcs ember volt. *Isten bölcsessége* volt vele, híressé vált az ő bölcsessége és messzi földről hoztak neki *kincseket*. Megtisztelték őt, miközben minden bizonnal tanácsot kértek tőle. Mi Jézus bölcsességével tudunk *segíteni másokat* is.

Példabeszédek 3,15-16.

Drágább a fényes karbunkulusoknál, és minden te gyönyörűséged nem hasonlíthatók hozzá.

Napoknak hosszúsága van jobbában, baljában gazdagság és tisztesség. Ámen!

A bölcsesség által *birtokolhatjuk* egyrészt a *gazdagságot* és a *tisztességet*, másrészt pedig a *hosszú életet* – írja ez az igeszakasz. De ez csak néhány gyümölcse a bölcsességnek. Otthon olvashatjátok majd a 1Korinthus 1,30-ban, hogy Isten Jézus *Krisztust tette bölcsességünké*.

A múlt héten is tettünk említést arról és a Jakab levelének az 1. fejezetében olvashatjátok is, hogy az Atyától *kérhetünk bölcsességet*. Akinek nincs, az kérje és Isten szemrehányás nélkül *ad bölcsességet*. Ez az 1Korinthus 1,30 vers, másodsorban pedig a Jakab 1,5-6.

Pál azért imádkozik a Kolosse levélben, hogy Isten *akarata*nak a megismerése, Isten *bölcsessége* és a *megértése* legyen velünk. Ezt megtaláljátok a Kolosse 1,9-10 versben. Isten

bölcsessége ad nekünk *képességet* különböző feladatok elvégzéséhez, és a bölcsesség által a munkánkat *siker* koronázza.

Mindenki tudja, hogy szükséges és fontos az *ima*. De az imán túl fontos az Igén való *elmélkedés*. Az Igén való időzés. Amikor az ember időzik az Igén, akkor *engedje be* Isten *bölcsességét* és a *megértést*. Engedje be a szívébe.

Kolosse 2,2-3.

Hogy vigasztalást vegyen az ő szívének, egybeköttetvén a szeretetben, és hogy eljussanak az értelem meggyőződésének teljes gazdagságára, az Isten és az Atya és a Krisztus ama titkának megismerésére

Akiben van a bölcsességnek és ismeretnek minden kincse elrejtve. Ámen!

A bölcsességnek néhány kincsét a Példabeszédekben olvastuk, de a bölcsességnek az *összes kincse* az a *Krisztusban van elrejtve*. Nekünk fontos a Krisztus ilyen szempontból is, hogy az *Ő bölcsessége* legyen velünk.

Én naponta megvallom, hogy: *Krisztus értelmem az enyém és a szükséges időben mindent tudok!* Krisztus bölcsessége az enyém. Ezt ti is megtehetitek. Mi újjászületett keresztények vagyunk, és Krisztus bölcsessége hol van? *Bennünk* van, mert Krisztus is bennünk van. És Krisztussal együtt a bölcsessége is belénk került. Hallelúja!

Tegyünk egy rövid megvallást: *Én újjá vagyok születve Krisztusban, ezért az Ő bölcsessége bennem van. S ezt minden nap megvallom, hogy ez a bölcsesség növekedjen bennem. Ezt a bölcsességet használom, és munkába állítom. Azt mondom most a padszomszédoknak: Isten hozott, a gazdagság lelőhelyén! Ámen!*

Az az ember, aki az Isten szövetségében él, az *kikerüli a kölcsönkérést*. Csupáncsak azért, mert nem akarja magát *elkötelezni*. Korábban már volt szó a kölcsönről, most megint előjött ez a kérdés.

A *kölcsönt felvevő* gyakorlatilag a *világ* pénzügyi rendszere alá kerül. A világ pénzügyi rendszerére bízta magát, ami *ingatag*. És így az *irányítás kikerül* a kezéből. Mert nem tudja a különböző kamatokat és egyéb változásokat befolyásolni, hacsak nem hitemberként az imáival.

De van egy másik pénzügyi rendszer, *Istennek* a pénzügyi rendszere. És tudnunk kell, hogy Isten *mindenkiről gondot visel*. Mindenre kiterjed a figyelme és *Ő túlradóan* és túlcsondulóan képes betölteni a szükségeket.

Tehát nem vétkezik valaki, ha kölcsönt kér, de van egy *jobb út*. És miért ne ezt a jó utat követnénk? Régebben találkoztam olyan tanítással, hogy a kölcsönt is egy szerződésbe foglalják, amiben meg van írva, hogy milyen időközönként, milyen részleteket kell fizetni. S amíg az ember fizeti a részleteket, addig gyakorlatilag betartja azt a szerződést. De jobb út az *isten út*.

Van *magasabb szintű élet* is. Ehhez viszont szellemben fel kell *növekedni*, hogy ezt az *utat* lehessen járni és *megragadni* az áldásoknak a nagyobb mértékét. Ha valaki hitben kíván élni, hitben kívánja megragadni az áldásokat, akkor ne azzal kezdje, hogy most egy 3 milliós autót szeretnék, hanem kezdje egy új cipőnél.

Mert a cipőre valószínűleg megvan a hite, a több milliós dologra meg valószínűleg nincs meg még a hite és csalódnai fog. Tehát ezt is lépcsőzetesen kell elindítani, elkezdeni, és egyre följebb, és egyre följebb. Az Igével töltött időnek a gyümölcse a bölcsesség, és a bölcsesség hozza a gazdagságot.

Tehát *szánd rá* magad, hogy *időt töltesz* az Igével, azaz elmélkedsz az Igén! Ehhez viszont *áldozatra* van szükség. Valamiről le kell mondani. Lehet, hogy egy kicsit kevesebb alvás az ára. Előfordulhat, hogy egy sorozatot kell kihagyni a TV-ben, vagy bármi más, de valahogy *időt* kell szakítani, mert ez a *javunkat* munkálja.

A Krisztus Testének a kötelessége: hinni abban, hogy Isten *túlcsonduló* módon el tudja látni az ő népét. A korlátok, azok körülöttünk vannak. És *mi korlátozzuk* Istent, mert nincs kellő rálátásunk a dolgokra. Nincs kellő igei *ismeretiünk*.

Hogyha Krisztus Testének egy tagja szegénységben sínylődik – és sajnos nem egy ilyenről tudunk ugye –, akkor az gyakorlatilag Krisztus egész Testére *kihat*. A hit működésének az alapvető célja az, hogy az *emberiség szükségletei* be legyenek töltve. Lehet, hogy egy hívő kevéssel is beéri, de a világon emberek halnak éhen.

Nemrégem hallottam, hogy van egy olyan 10/40-es sáv, ezek a földrajzi koordináták. Igazából ez a sáv Észak-Afrika és Indiáig elnyúlva. Az emberiség többsége itt él, és még az üdvösség üzenetét sem szabad sok helyen hirdetni. S itt van a legnagyobb éhség.

Tehát itt egy *áttörésre* van szükség, hogy Isten ezt a sávot meg tudja nyitni azért, hogy oda bejusson az örömméreg, az Evangélium. Meg a segélyszállítmányok is, bár az Evangéliummal sokkal többet lehet elérni. De kezdetben szükség van a segélyszállítmányokra is.

Sajnos hallani lehet még arról is, hogy éhezők szolgálók is vannak. Egyet tehetünk, hogy megáldjuk őket, ha módunk van rá, akkor támogatjuk őket és imádkozunk értük. Tegnap hallottam, hogy a „barna láda” ismét kikerült a pesti Konferencia-központba.

És ez a barna persely korábban is az izraeli szolgálatokat támogatta, mármint ami összegyűlt benne. Most pedig kifejezetten a Joe Christian szolgálatának a támogatása a cél. Ez a rész is benne van abban a 10/40-es sávban.

Ne felejtse el, hogy tiéd a *szövetség*, tiéd a *bölcsesség* és mindezt hozd a felszínre és *működtesd*. Mert működni kell. *Engedd* meg Istennek, hogy *kiárássa* rád az áldásait. Lehet, hogy most furcsán nézel, hogy nem mindenki fogadja el? Nem! Nem bizony.

Volt egy anyuka a közelünkben, aki nem engedte meg, hogy a lányáért imádkozzanak, aki gyámság alatt van. Mert ha meggyógyul, akkor ő elesik a segélytől. A gyógyulás is áldás, de még mekkora!

Hogyha az *Úr* válik az ellátásod forrásává, *Őt* teszed az *ellátásod forrásává*, akkor te *független* leszel a világi rendszertől. Mert Istennel vagy kapcsolatban, a *szövetségeseddel*. És ebbe ki tudod a hitedet árasztani, hogy a szövetséges mindig *segítségére siet* a másiknak. Az a lényege a *szövetségnek*, hogy egymást segítsék a szükség idején.

Akik *ismerik* a szövetséget, Isten az ellátásuk *forrása*. Az ilyen embereket semmi *nem* korlátozhatja abban, hogy az *Úr dolgait véghezvigyék*. És Istennek ez a fő célja, hogy embereket használjon, hogy az *Ő terve* a földön megvalósuljon.

Egy példát szeretnék mondani Kenneth Copeland-tól. Amikor tervezte a TV-s sorozatát, voltak, akik nem bátorították ebben. Azt mondták, hogy ez kudarcra van ítélve, mert ez tengernyi pénzt felemészt. De *Istenben bízott*.

Egyszer csak jött valaki, aki felajánlotta *fél áron* a sugárzási időt. Aztán szólt az *Úr* a szívéhez, hogy: Nekem miért nem adsz lehetőséget és esélyt? S ezen elgondolkodott. Azt mondta az *Úr*, hogy: Hagyd, hogy én is tegyek valamit a szolgálatért!

Mert ez az, amit mond az Ige, hogy minden *gondunkat az Úrra vessük*. És mi lett a vége? Az 5 részes sorozatot, ami került volna 350ezer dollárba, mindössze 3750\$-t kellett fizetnie, majdnem a tized részét. Mert Isten *bevonta* a munkába. Úgyhogy Isten érdemes mindenbe bevonni.

Legfontosabb szabály, hogy *Isten erejében* működjél, és *hit által* éljél. Ahhoz, hogy Isten erejében működjél, és hit által tudjál élni, neked ehhez 100 %-ig el kell *kötelezned* magad az Ige mellett és az Ige tekintélye mellett.

Ami azt jelenti, hogy a számodra az Ige a legfelsőbb hatalom. Nem az, amit mondanak neked. Nem az, amit az orvos mond, hanem amit az *Ige mond*. Amit az *Úr mond*. Az *Úr* azt mondta Józsuének, a *bőségbe vezető legjobb út* az Igén való *elmélkedés*.

Elmagyarázom, hogy különbség van az Ige *tanulmányozása* és az Igén való *elmélkedés* között. A *tanulmányozás* azt jelenti, hogy *leásol* az Igében, leásol az Ige *mélyére* a szövegben, esetleg megnézed a hivatkozásokat. Vagy ha van lehetőség, akkor az eredeti szövegben is kutakodsz, hogy pontosan azok a szavak mit is jelentenek.

Az *elmélkedés* pedig azt jelenti, hogy két három verset többször, *ismételten elolvasol*. Forgotod az elmédben, elcsendesedsz és *figyelsz Istenre* 20-30 percig. Ez a siker ára. Kell várni a *választ*.

Találkoztam olyan emberekkel már az életben, hogy kérdeznek valamit, és amikor elkezdek válaszolni, ők ugyanúgy tovább folytatják a mondókájukat. Igazából nem is kíváncsiak a válaszra. Tehát ha *kérdezi*unk valamit, akkor utána a *vételre* kell kapcsolni.

Az Ige tanulmányozásával, az elmélkedéssel *kijelentéseket* veszünk Istentől, a Szent Szellemtől. És a Szent Szellem egyetlen mondatával, amit kijelent a számodra, akár hónapokig is élélhetsz. Mert olyan csodálatos ez a tömör, rövid kis üzenet, az a mondat, hogy abban úszkál a szíved. S forgotod, így nézed, úgy nézed, előlről, hátulról.

Ismét Kenneth Copeland. Tanulmányozta az Írást. Kutatta az Írást és kereste a módját, hogy *miként kell bánni az anyagiakkal*. Mert ő sem tudta. Hitt ugyan Isten magasrendű pénzügyi rendszerében.

Sajnos ezt sok keresztény *nem ismeri*, és ezért van kudarc az életükben. A szülei *tizedfizetők* voltak, de nem volt ismeretük a *tizednek az áldásairól*. A múlt havi újságunkban fel van sorolva a Malakiás 3,10-nek az *áldásai*.

Az apja egy kiváló üzletember volt, de csak a *saját képességeire* hagyatkozott. Isten ugyan megáldotta a kezének minden munkáját, de mindenért meg kellett dolgoznia. Copeland tanulmányozta a Malakiás 3,10-et, és megtalálta azt, hogy az Úr *megnyitja* a mennyek *csatornáit*. Vagy ahogy az angol mondja: megnyitja a menny *ablakait*.

Sajnos az Igének ezen igazsága a szülein nem látszott meg, hogy *tizedfizetők* voltak. És mindenért meg kellett dolgozniuk. És az Úr egyszer csak megmutatta az okát. Az *oka* nem más, mint a *kevélység*.

Ennek megint megnéztem a szinonímiáit, ezek a következők: gögös, felfuvalkodott, pöffeszkedő, fennhéjázó, döllyfős, büszke, pökhendi. Mindegyik szót ismerjük a hétköznapi életből. És a legtöbb kevélyen dolgozó emberben ez megvan, hogy az én erőm, az én kezemnek a munkája.

Ugyanis Copeland édesapja semmit *nem fogadott el* mástól. Tehát hiába küldött volna az Úr valamit valamilyen csatornán keresztül hozzá, ő visszautasította. Egyedül Istentől tudott csak úgy elfogadni, hogyha a vállalkozásán keresztül megáldotta Isten. Ő Istent *lekorlátozta*.

Egy másik esetben Copeland szívéhez szólt az Úr, hogy: én a népem a *tizedről* akarom tanítani. De Copelandnak is csak annyi világossága volt a kezdetekben, hogy van *üdvössége*, meg hogy *tizedet* kell fizetni.

De igazából a „kell” szót ki kellene cserélni egy másik szóra. Azért kellene kicserélni ezt a „kell” szót, mert *nem törvény* szerint fizetjük a tizedet, hanem *szabad akaratból*, szeretetből, örömből, a védelmünkre, az áldásunkra. Hallelúja!

Tehát Copeland *elmélkedett* az Igén, és amikor az Igével *közösségben* volt, akkor *kijelentés* érkezett hozzá. Mégpedig az, hogy Isten az *Igéjébe csomagolta* be a rendszerét, és amikor elmélkedünk, akkor a *titkok megnyílnak*. Az *elmélkedés* a kulcs ahhoz, hogy megismerjük *Isten rendszerét* az Igéből. Az Igén keresztül, az Ige segítségével.

És miért *rejtette el* Isten az ő rendszerét? Hát nem előlünk rejtette el, hanem a *számunkra*, hogy a sátán ne tudja rátenni a kezét. Nekünk megnyílik a szellemi üzenet, mert bennünk van a Szent Könyvnek a Szerzője, a Szent Szellem.

Otthon olvashatjátok majd a Máté 17-ben, hogy amikor Péternek szüksége volt a templomadóra, és nem volt pénze, akkor Jézus elküldte horgászni. A kifogott hal szájában ott volt a pénz, a templomadó. Tudta Copeland, hogy itt valamilyen *kulcs* van elrejtve, és hit által *igényelte a kijelentést*.

Jézus milyen utasítást adott Péternek? Ezt a Máté 17,27-ben találjátok meg. Azt mondta Jézus Péternek, hogy az *első hal* szájából vedd ki azt a pénzt. A hiba csupán annyi volt Copeland esetében, hogy ő csak egy *halra* összpontosított.

Mert hogyha kiveszi a hal szájából azt a pénzt, és elmegy kifizetni a *templomadót*, akkor nincs miből élelmiszert venni. Ha viszont először *élelmiszert* vesz, akkor nincs miből kifizetni a templomadót.

De itt a *kulcs* abban van, hogy az *első*. Az első hal. Ha van első hal, akkor van második hal és van még több. Van halaknak sokaság. S van egy olyan eset a Bibliában, amikor szakadoztak a hálók, annyi halat fogtak.

Nemcsak a pénzre kell koncentrálnunk, mert Isten ugyanolyan jól tud bánni a halakkal is, mint a pénzzel. Mert ha ott volt több hal, akkor azt a nagyszámú halat, ő, mint halász, tudta volna értékesíteni. S akkor van templomadó, s van ennivaló. Tehát a *kijelentés* ott van az Igében. Az Isten rendszere ott van *elrejtve az Igében*.

Ne korlátozzátok tehát Istent az anyagi dolgokban. *Ne láncoljátok* kizárólag az anyagi dolgokhoz. Ő ugyanúgy jól tud bánni a különböző *dolgokkal*, mint a *pénzzel*. Tehát Ő tud biztosítani a számunkra különböző eszközöket, jelen esetben például halat, amit lehet értékesíteni, pénzzé tenni, és a hal *ellenértékéből* a szükségek betöltetnek.

Copeland először elkezdte abban gyakorolni a hitét, hogy az Úr megadja a pénzt egy autóra. S aztán szólt az Úr a szívéhez, hogy engem ne korlátozz ehhez a szűkös forráshoz. Helyesebb lett volna, ha nem a pénzben árasztja ki a hitét, hanem az autóban. Hogy az Úr fog tudni küldeni egy autót. Meg tudja az ő szolgálatát áldani egy járművel.

És hogyha elméltetek Isten Igéjében, akkor rá fogtok jönni, hogy Istennek van *humorérzéke*. Képzeljétek el, hogyha Isten postásként egy tehénként használna. Úgymond a boci-barnát a rajzfilmből. S a nyakába akaszt egy nagy zsák pénzt, és a postásként használt tehénke beállít hozzád. Mit tennél? Először is ámulnál és bámulnál, tudom velem együtt.

De a postásnak előbb-utóbb majd vissza kell mennie. Hát először is leakasztanánk a pénzeszsákot a nyakából! És engednéd haza? Én megfejném még! Hátha hozta a tejet, akkor ne vigye vissza. Ugye?

Tehát nemcsak a *pénzre* kell koncentrálni, hanem a *fizikális áldásokra* is. Mert ebben a példázatban van pénz is és van fizikális áldás is, ami maga a tej. Akaszd le a nyakából a zsákot, és fejd meg! S csak utána küld vissza a postást a feladóhoz. Jó?

Zárógondolatként mondanám: nagyon *sok alapelv* van a Bibliában. És amikor mi *megismerjük* és elkezdjük használni, elkezdjük *alkalmazni* ezeket az alapelveket, akkor Isten *szíve izgalomba* jön.

Gondolj arra, amikor a gyermeked az első kört megtette a kerékpárján. Te elmagyaráztad, tanítottad, hogy milyen alapelvek szerint működik egy kerékpár. És milyen nagy boldogság volt az, amikor meglökted és kerekezett egyedül.

Vagy bármi más, amire tanígtattad a gyermekedet. A lányodnak az első süteménye. Örülsz, hogy használja a te receptedet. Tehát a szíved izgalomba jön, hogy a gyermeked is tud jó dolgokat csinálni, és *működteti* azt a rendszert, amit látott a családban, *tanult a szülőktől*.

Gyógyító iskola második része volt tegnap. És lehet, hogy meg fogtok lepődni, de azt hallottam, hogyha azt szeretnéd, hogy a *szívedbe beépüljön* ez a tanítássorozat, akkor 40-50 szer meg kell *hallgatnod*. Ez komoly időráfordítás, de meg is lesz a *gyümölcse*. És ez mindenre igaz, hogy nem elég az egyszeri meghallgatás.

Nagyon örülök, hogy az Úr elindított azon az úton, hogy az interneten is fönt legyenek a ságvári tanítások, mert nektek is módotokban áll, ha valami kérdés felmerül, akkor ismét elővehetitek. Az előző vasárnapi tanításnak a végén van a „ráadás”-ban.

Nagyon fontos, hogy egy *kép* formájában magunk előtt lássuk az Úr Jézusnak a testét, a hátát, amelyeken nem sebek vannak, hanem az egész háta *egyetlen nagy seb*. És ezek a sebek szolgálnak arra, hogy mi *egészségesek* lehessünk.

A *sebek* által van a *gyógyulásunk*, ahogy mondja az 1 Péter 2,24. Hogyha jön egy *tünet*, akkor gondold Jézusnak a *megtört testére*. Képzeld ezt magad elé és valld meg, hogy ebben van a *megváltásom* a gyógyulás tekintetében is.

És minden olyan dolog alól, ami az átkot jelenti az édeni bukás után. Mert azt tudjátok, hogy az átok az háromszoros: a betegség, a szegénység és a szellemi halál, az Istentől való elkülönülést jelenti.

Ebben nagyon el kell *mélyedi* ahhoz, hogy a gyógyulásokat el tudjátok *venni* és meg tudjátok *ragadni*. Valakinek ki kellett *fizetnie* a bűn árát. Ha Jézus nem fizette volna ki, akkor nekünk kellett volna.

De Isten annyira *szereti* a teremtményeit, az embert, hogy az Ő egyszülött *Fiát* küldte el, és *áldozta* fel értünk. Ő ment *helyettünk* a keresztre, Ő *értünk* vállalta a kereszthalált, értünk *törtetett* össze az Ő teste, értünk *folyt* ki a drága Szent Vére.

És mindazáltal együtt megvalljuk: *Köszönjük Uram a kiontott drága Szent Véredet, amellyel igazzá tettettünk, örök életet nyertünk, az áldások teljességének a birtokosai vagyunk. Szent egészségünk van és bővülünk Krisztusban. Ámen!*

Nem is kívánok ebből részletesebben szólni, mert ezt meg kell hallgatni, meg kell rágni, át kell olvasni, kinek milyen lehetősége van. A saját érdekekben teszitek mindezt, hogyha éltek ezzel a lehetőséggel.

Imádkozunk értetek. Köszönjük Uram a Te megtartó kegyelmedet, köszönjük a Te áldásodnak teljességét a gyermekeid felett. Hálát adunk Atyám. Köszönjük Úr Jézus, hogy a Te sebeid által nyertünk gyógyulást. Hálát adunk a bevégzett munkáért és minden dicsőséget Neked adunk, az Úr Jézus Krisztus nevében. Ámen!

Megkötjük a gonosz minden munkáit és kiárasztjuk az Isten erejét, a drága kenetet, a természetfeletti erőt, hogy erősítsen benneteket. Az angyalokat is kiküldjük, hogy legyenek a segítségetekre.

Isten Igéje *több céllal* adatott a számunkra. Egyik az, hogy *épülést* adjon, másik célja az, hogy *kiigazíthassuk* magunkat az Ige által. Már akinek szüksége van rá. Valamilyen mértékben mindenkinek szüksége van rá.

És amikor a pásztorok az Ige által *intik* a nyáját, az nem azt jelenti, hogy nem szeretik a nyáját. Pontosan azért, mert *szeretik*. Amint a gyermekeinket is megintettük olykor-olykor, az is pont a szeretetből fakadt.

Az utolsó két pesti tanítás is nagyon sokat szól a *szavaknak a fontosságáról*. Múlt héten mi is szóltunk a szavak fontosságáról, ha jól emlékezem. Képzeljétek, egy hetilapra rápillantottam otthon, amin az állt: nemcsak *ököllel* lehet ütni, hanem *szavakkal* is. Ez van az újságnak a címdalán.

Valóban a jó szavak azok *építhetnek* és felemelhetnek, a rosszul használt szavak pedig megsebeznek és *rombolnak*. A múltkor az Úr mutatott valamit a pásztoroknak. Eljutott a fülébe, amikor valaki azt mondta, hogy: nem jövök ki a pénzből, nem jövök ki a fizetésemből, nem jövök ki a nyugdíjamból. És az Úr erre rávilágított otthon. A következőket adta.

Ha megnéznénk a családoknak az egy főre jutó jövedelmét, bizonyára vannak alacsony értékek is. De amikor valaki azt mondja helytelenül, hogy nem jövök ki a pénzből, akkor *maga alatt vágja* a fát.

S azért kell neki elmennie dolgozni nyugdíjasként, vagy másodállást vállalni, mert *rosszul használja a száját*. Maga ellen használja a száját. Hogyha a pásztor füle hallatára így nyilvánul meg a hívő, akkor a hét hat napján *hogyan beszél* otthon?

Senki ne csodálkozzon, ha a dolgai nem jól mennek, hogyha *nem vizsgálja meg a szavait*, a száját, hogy mit mond ki. Ez egy *nagy kulcs* ahhoz, hogy az életünket át tudjuk *fordítani* a helyes irányba. A Jakab levele azt írja, hogy a kormánylapátot a hajón *mi irányítjuk*. Ugyanígy a lovak szájában a zablát is.

Akik nem ökölrel ütnek, hanem a szájukkal, azok gyakorlatilag *testi keresztények*, és a testi keresztényeknek *foglalkozniuk* kell magukkal. A Biblia ugyanis azt mondja, hogy *szellem szerint járjatok*, a test kívánságait véghez ne vigyétek.

Azt is írja Pál, hogy a *test és a szellem tusakodik*, mert nem akarja engedni, hogy a szellem uralkodjon. A test szeretne a főnök lenni, de nem szabad engedni. Szükségünk van időnként *önuralomra*.

És ezt nagyon jól meg lehet szerezni, hogyha valaki *böjttől*. Próbáljatok meg böjttölni. Kis idő múlva megtudjátok, hogy *hol* van a hústest. A pocak kérni fogja az elemózsiát. Aki böjttől és szellemben van, az jobban tudja uralni önmagát.

Sokszor hallani olyat, hogy na, majd én megmondom a magamét. Majd én beolvasok. Van-e hozzá Igéd? Mindig tedd föl magadnak gondolatban, hogy *van-e hozzá Igém* ahhoz, amit akarok tenni? S akkor nem kerülsz bajba.

Hallani lehet olyat, és Hagin könyve is sok ilyen példát hoz, hogy nem *tudok megbocsátani* az anyósomnak a vagy szomszédomnak. Van hozzá Igéd? Nincs! Isten nem azért tette a Szentírásba, hogy „bocsássatok meg és nektek is megbocsáttatik”, hogy eggyel több Ige legyen a Bibliában. Van ennek két fő oka.

Egyébként a megbocsátás egy *döntés* kérdése. Én úgy döntök, hogy megbocsátok, vagy úgy döntök, hogy nem bocsátok meg. Ha valaki *nem bocsát meg*, az gyakorlatilag az ellenségnek *nyitva* hagyja az ajtót, aki szépen besétál. És ne csodálkozzon azon, hogy egészségileg és anyagilag lefelé megy az élete.

A másik pedig, a Biblia azt mondja a Galata levélben, hogy a *hit szeretet által* tud munkálkodni. A meg nem bocsátás az nem szeretet. És ha *nem szeretetben* vagyunk, akkor a *hitünk nem fog működni*.

Hiába imádkozunk, az a lufi nem fog fölemelkedni, mert nem gáz van benne, hanem csak levegő és itt marad a padlón. Ez csak két pontja annak, hogy miért célszerű megbocsátani. Egyébként is Isten megadta a képességet hozzá, hogy meg tudjunk bocsátani. Tudunk szeretetben járni mindenkivel.

Azok a testi keresztények, akik *testi módon* nyilvánulnak meg, ők gyakorlatilag *lejáratják* Krisztus Testét. Mert a szájukkal *rombolják* azt, amit az Úr épít a helyi gyülekezet szentjei által. Sok esetben a testi keresztényeknek nincs annyi világossága, hogy valójában mit is tesznek. És megesik, hogy nincsenek is tudatában a tetteiknek.

A Házasság könyvben a 94. kis szakaszt ajánlom figyelmetekbe, olvassátok el. Lapozzatok vissza hozzá. Az a címe ennek: *Hogyan mondod*. Mondok egy példát.

Odamegyek egy hölgyhöz, és azt mondom, hogy ááá, ilyen *ronda haját* még nem láttam. De mondhatom azt is, hogy drága testvérem, van egy jó fodrász. Be tudlak ajánlani és téged olyan *csinossá tud formálni*, hogy ihaj-csuhaj.

A *cél* mindkét esetben ugyanaz. Ezt a frizurát *szébbé* kellene tenni. De a *módszer* az már más. Az egyik erősen kifogásolható, a másik pedig helyes. Érdemes elolvasni, megszívlelni, gyakorlatban alkalmazni az említett 94. szakaszt.

Napokban jött egy futárszolgálat a szomszédomhoz. Ismertem a sofőrt, szóltam is neki, hogy a szomszédom elutazott, nincs itthon, nekem adhatja a csomagot, mert én vagyok megbízva. Mi figyelünk egymásra. Ő is egyedül van. Tudjuk, mikor megy el, mikor nincs, és figyeljük, hogy van-e mozgás, vagy nincs, vagy akkor van mozgás, amikor nem kéne.

Lényeg az, hogy a futár azt mondja, hogy nekem bizony nem olyan szomszédom van, akivel jól ki tudnánk jönni, mert csak úgy *berontott* hozzánk a lakásba, és elkezdte mondani az ő dolgát, amit éppen akart. Meg se kérdezte, hogy szabad-e bejönni, ráérték-e, stb.

Ajtóstól rontott a házba és én megmondtam a véleményemet. Azt mondta, azóta nincsenek jóba. Tehát az is egy testi megnyilvánulás, hogy a másik nyakába *odazúdítok* valamit, és meg *se kérdezem*, hogy szabad-e bejönnöm, ráérték-e, szabadna-e szólnom valamit.

Adott két ember. Egyik a *testi* keresztény, aki sértő módon nyilvánul meg. Neki mi a feladata? Hogy az Ige vonalában *kiigazítsa* magát és felnövekedjen. A másik a *sértett*, az ő feladata az, hogy *megbocsásson*, és ne hagyja magát, hogy az ördög a helyéről *kiugrassza*. Mert az ördögnek ez a célja, hogy mi ne ott legyünk, ahova Isten bennünket *elplántált*.

Van két fogalom, a feddés és az ítélet. A kettő között nagy különbség van. *Feddés* az, amikor az Úr a pásztoron keresztül igei formában *üzenetet* szól. És akinek inge, az vegye magára, gombolja be és köszönje meg az Úrnak, hogy: köszönöm Uram, ez nekem szólt és *kiigazítom* magam! Ez a helyes hozzáállás.

Emlékszem, gyerekkoromban, még általános iskolás lehettem, valamit nem jól csináltam, apukám szólt, én mindig *elsomfordáltam*. Szóvá is tette, hogy te mindig elmész akkor, amikor szólok, hogy valamit nem helyesen teszel. Hát ez *nem jó hozzáállás*.

Krisztus Testében vannak olyan keresztények, hogy amikor az Úr a pásztoron keresztül *szól kiigazítást*, akkor félévre eltűnnek és nem látni őket. Van-e hozzá Igéjük? Mármost hogy nem járnak gyülekezetbe. Nincs! Mert mindenkinek *növekedésre* van szüksége.

A másik fogalom az ítélet. Az *ítélet* az, amikor az Úr *foglalkozik* az illetővel vagy egy népcsoporttal. Én azt mondom, hogy még mindig *jobb a feddés*, mint amikor az Úr *foglalkozik* ítélet formájában az illetővel.

Most volt nem régen az Egyesült Államokban ez a nagy méretű hurrikán. Meglátásom szerint ez egy ítélet. Azt hiszem, senki nem szeretné közülni, hogy a háza megemelje a kalapját. A szél megemelje a háztetőt. Ez a *hurrikán* olyan időben volt, amikor elvileg nem lehetséges, mert csak meleg időszakban képződnek a hurrikánok, és pont ellenkező irányban ment, mint ahogy a hagyományos hurrikánok szoktak. Semmi köze nem volt a hagyományos meteorológiai hurrikánhoz. Ott is fel kell ébredni az embereknek.

Hogyan ismerjük fel magunkat a tükörben? Van az *alázatos* ember. A Biblia azt mondja, hogy Isten az alázatosakat felmagasztalja, s aki viszont felmagasztalná magát, az meg megaláztatik. Az alázatos az *csendes*. Szelídséggel *kérdez*. Úgy közelít, hogy lenne egy *javaslatom* erre és erre, és ha jónak látja az *előljáró*, akkor megcsinálja azt a dolgot.

Az alázatos az nem kijelenti, hogy így legyen. A *vezetőnek* a dolga az, hogy azt mondja, hogy most ezt az *irányt* vesszük és így tesszük. Már olvastuk a *kevélységnek* a különböző szinonimáit. A kevély az *felemeli magát*, még az előljáró fölé is és ő akar dirigálni. A kettő között ez a különbség.

Az alázatos az *megettiszteli* az előljáróit. Mindenkinek lehet természetesen *jobbító szándékú* javaslata, de *önhatalmúan* senki nem léptetheti érvényre. Egy példát mondok: sok ember egyidejűleg több *hivatalban* is áll. Én állok a magánember hivatalában, vagyok a családfő hivatalában, vagyok az egyesület elnöki hivatalában és vagyok pásztori hivatalban. És valamikor voltam alpolgármesteri hivatalban is.

Tehát az embernek lehet többféle hivatala. A falunapon egyesületi elnök vagyok. A ruhabörzén egyesületi elnök vagyok, hétfőn esténként itt a közösségben pedig az Úr elhívottja és szolgálója vagyok. A példán keresztül sokkal jobban meg lehet érteni dolgokat, ha egy-egy példát mondok rá.

Ha történetesen kijött volna a helyi TV a ruhabörzére, akkor a jelenlevő tagok közül senki nem szaladhatott volna a kamera elé, hogy majd én jövök és nyilatkozom. Egy esetben lett volna lehetséges ez, ha azt mondja az egyesület elnöke, hogy én nem kívánok nyilatkozni, hanem nyilatkozzál te. De ezt *önhatalmúlag* ezt senki *nem* teheti meg.

Mert az *előljárót* illik *megettisztelni*. Nem elsősorban a személyére vonatkozik a tisztelet, hanem a *hivatalra*, amit betölt. Mert egy hivatalt különböző időszakban más és más ember töltheti be. Polgármester választások 4 évenként vannak például. Azokat a hivatalokat is emberek töltik be, de benne az emberek változnak.

Túlságosan nem akarom ragozni, hogy az *Igét* mennyire kell *értékelni* és becsülni. Találkoztunk olyan keresztényekkel, akik kezdetben ujjongtak, hogy jaj de jók ezek a

tanítások, ezek a CD-k, és utána vissza se kaptuk. Nem azért, mert továbbadta, hanem mert nem is jött többet.

Hogyan becsüli meg valaki az Igét? Egy-két esetben olyan formában jönnek vissza kölcsönzős anyagok, mintha a kutya szájából vették volna ki. Hogyan becsüli az Igét akkor az a drága szent? Nem szabad elfelejtkezni az *Ige tükréről*.

Nem szabad elfelejtkezni arról, hogy az ördög az Igét *ki akarja lopni* a hívők szívéből. És ez már az alkalom során kezdődik, amikor a drága szentek *figyelme* más különböző dolgokra terelődik. Vagy beszélgetnek, vagy szélkakas módjára forognak, és eleve már az Ige bele se kerül a szívébe, mert *mással* vannak elfoglalva.

Úgyhogy a szavak nagyon fontosak. Nekünk arra van szükségünk, hogy *egymást építsük*. A Biblia erre buzdít. Egymást építsük és a *szeretet-kapcsok* által legyünk összekötve.

Múlt héten volt arról szó, hogy a pénz esetleg helyenként bajt is okozhat. Nem tudom szó szerint már, hogyan hangzott el, de azt fölírtam a jegyzeteimbe, hogy a *baj forrását ajándékozzák el* azok, akiknél ez gondot okoz.

Van egy távoli rokoni család, az örökségben szerepelt egy falióra. Hárman nem tudtak rajta megosztani. Így évente vándorol az ingaóra. Mert lehet 5000 Ft az értéke? Mert egy ilyen szekrényes ingaóra, lehet, hogy csak ötezer, de nem nagy érték.

Évente vándorol a falióra hármójuk között, és lehet, hogy emiatt piros kukoricaként néznek egymásra. Egyik évben az egyiknél van, a másik évben a másikonál, a harmadikban a harmadikonál mutatja az időt. Nem jobb lenne elajándékozni, vagy eladni és az árát fölosztani? És akkor megszűnne a vita.

Utolsó gondolat: azt tudjuk, hogy az *Úr közel*. Nekünk *építeni* kell Isten királyságát. A Biblia azt is mondja, hogy az *időt* csak az Atya tudja. Aztán egy másik igehely azt mondja, hogy a *Szent Szellem megjelenti* azt, amit az Atyától hall. És most az imakonferencián hangzott el – akik hallgatták, nem ismeretlen előttük –, hogy az *apostolok* és a *próféták* fogják tudni kijelentés által, hogy *hol tartunk az időben*.

Ennyi a mai tanítás, sikerült mindent belétek tömni. Továbbra is szeretünk benneteket, ezt ne felejtsetek el. Dicsőséget és hálát adunk a mi Istenünknek.